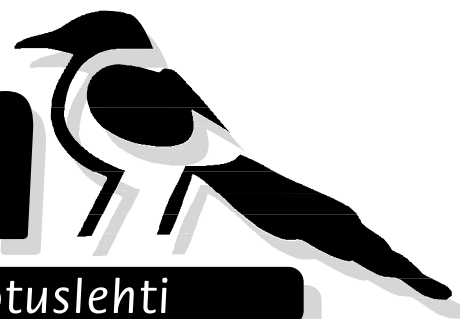

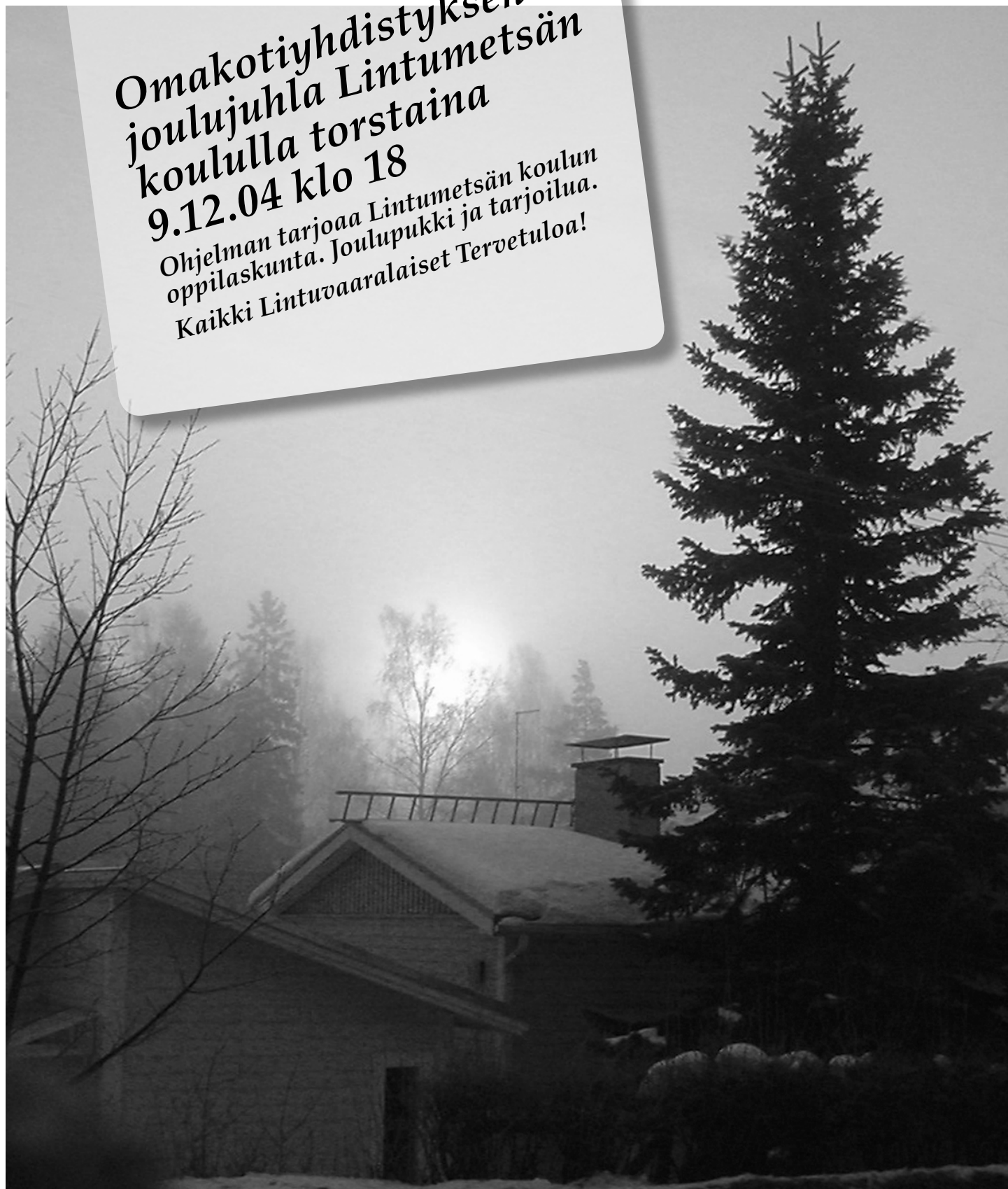
Lintunen

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tiedotuslehti

Omakotiyhdistyksen
joulujuhla Lintumetsän
koululla torstaina
9.12.04 klo 18

Ohjelman tarjoaa Lintumetsän koulun
oppilaskunta. Joulupukki ja tarjoilua.
Kaikki Lintuvaaralaiset Tervetuloa!

Hyvät lintuvaaralaiset

Syksyn tuulet ja "sadekausi" on takana ja pari viikkoa vielä eteenpäin niin talven selkä on taittumassa kohti valoisampaa aikaa.

Virallinen pikkujoulu on vietetty, mutta tässä yhteydessä välitän kutsun kaikille lintuvaaralaisille omasta, omakotiyhdistyksen juhlastamme 9. joulukuuta Lintumetsän koululla. Tervetuloa kaikki joukolla mukaan!

Lintuvaaralaisia kovasti kiinnostanut asia on ollut Pajuniityn rakennushanke ja Espoon kaupungin järjestämään tiedotustilaisuuteen 15.9.04 saapui 66 kuulijaa.

Tilaisuudessa virisi vilkas keskustelu, hankehan on erittäin suurimerkityksellinen alueellemme kaikin puolin. Tarkoituksena on rakentaa n. Tarkoituksena on rakentaa

45 hehtaarin asuntoalue, joka jakautuu ns. A-kortteleihin, joissa on tiivistä ja matalaa rakentamista sekä rivitalokortteleihin. Nämä ovat suunnitelmien mukaan enintään 2-kerroksisia. Keskelle tätä aluetta on suunniteltu kerrostaloasuntoja, jotka ovat maksimissaan 3 kerrosta. Pieni osa alueesta on myös varattu omarahoitteisille haratiapankkirakentajille.

Alueesta on varattu puisto- ja virkistysalueille 43% ja asuinkortteleihin 42%.

Kerrosneliöitä olisi yhteensä vähän alle 80.000 m² ja asukasarvio alueella n. 1800 (laskentaperusteena yksi asukas/45 asutokkerrosneliö).

Tämän hetkinen arvio asuntojen lukumäärästä on 800–850 asuntojen keskikoosta riippuen.

Kiivaimman keskustelun synnyttivät luonnollisesti virkistysalueet, liikenne- ja katu- järjestelyt.

Yksi ongelma on myös se, että kaupungin eri instanssit (esim. puistoasiat, katu- ja

liikenneasiat, kunnallistekniikka jne) eivät välttämättä hoida koko projektia teknisesti ja budjetin puitteissa

samanaikaisesti. Tästä luonnollisesti seuraa käytännön ongelmia.

OKY antoi asemakaavan muutoksesta oman lausuntonsa, jossa oli kolme keskeistä osiota.

1) Huomautimme, että virkistys- ja viheralueet tulee ottaa rakentamisen alusta asti huomioon.

2) Urheilu- ja vapaa-ajanviettoalueet täytyy ottaa heti mukaan suunnitelmiin.

3) Tahdomme, että kaikki kulkuyhteydet alueelle tehdään heti valmiiksi, jotta pitkään kestävä rakennusprojektin aikana lähiympäristön liikenne häiriytyisi mahdollisimman vähän.

Meitä lintuvaaralaisia harmittaa äärettömästi kaupungin tapa hoitaa tie- ja viemäriasioita.

Espoon kaupunki suunnittelee uusia aluekokonaisuuksia ja haluaa kehittää pientaloasumista, mutta vanhojen alueiden kunnallistekniikkaan ei haluta panostaa. Sitä vastoin kiinteistöverorasitus on kasvanut huomattavasti Espoossa.

Kauklahden asuntomessualueen kahden seuraavan vuoden budjetti on kunnallistekniikan osalta 7,5 miljoonaa euroa. Ei tarvitse olla kovin kaan kaukonäköinen arvataksaan, että satsaukset vanhojen pientaloalueiden tie- ja viemäriverkostoon tulevat jälleen tämän vuoksi siirtymään vuosilla.

Teknisen ja ympäristötoimen strategiaa ja budjettia tarkasteltaessa, on myös muutenkin havaittavissa, että rahahanat eivät ole auki Lintuvaaraan päin.

Meneillään olevat katuhankkeet etenevät omalla, rauhallisella vauhdillaan ja siinä ehkä suurimpana projektina olevan viiden tien risteyksen oli ajateltu valmistuvan vuoden loppuun mennessä.

Ei ole mukavaa ajatella yö- ikäviä asioita, mutta alkäämme antako niiden häiritä joulumieltämme vaan nauttikaamme valkoisista hangista ja Joulun hengestä.

Glögiterveisin

Aslak Pentikäinen

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen hallituksen jäsenet 2004

Anne Heinonen
Raimo Henttonen
Jukka Jokela
Anne Kangas
Matti Kaseva
Margit Lundström
Liisa Marjomäki
Aslak Pentikäinen
Arja Pihlajisto
Teijo Porkka
Leena Simola

Sinirinnantie 37
Paikkalinnuntie 19 B
Paikkalinnuntie 22
Sinirinnantie 35
Keltasirkuntie 22
Nostoväentie 1 A 2
Hempontie 9
Jääskeläntie 22 A
Hämeenkylläntie 29 B
Hämeenkylläntie 23 B
Töyhtötiaisentie 10

040-588 2549
041-441 5388
040-558 7049
040-588 4496
0500-317 550
050-442 0696
586 4684
040-724 8802
548 4502
548 7289
541 7610

e-mail: anne.heinonen@helsinki.poliisi.fi

e-mail: jukka.jokela@autoklinikka.com

e-mail: anne.kangas@tietoenator.com

e-mail: optikkokaseva@suomi24.fi

e-mail: margit.lundstrom@luukku.com

e-mail: maija-liisa.marjomaki@espoo.fi

e-mail: juha.pentikainen@finnair.fi

e-mail: arja@prestig.pp.fi

e-mail: teijo.porkka@porkkat.pp.fi

e-mail: leenam.simola@nls.fi

Ilmoitustaulu omakotiyhdistyksen tiedotteita varten on Piken kioskin edessä.

Lintunen, Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti, ilmestyy neljästi vuodessa: maaliskuussa, toukokuussa, syyskuussa ja joulukuussa.

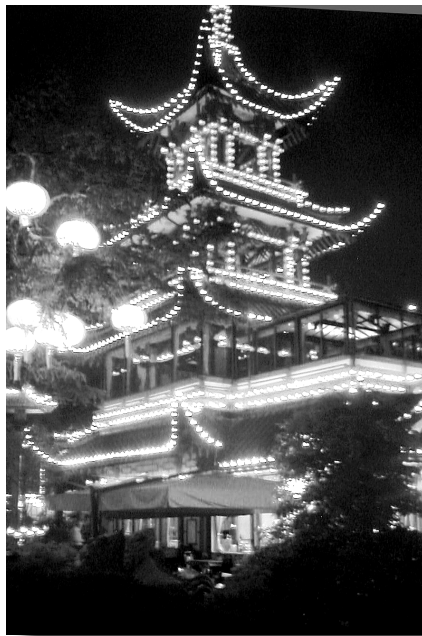
Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tilinumero:
Nordea-Leppävaara 238618-9514

Taitto: Masa Pulkkinen, Arja Pihlajisto
Painopaikka: Yleisjäljennös Oy,
Pursimiehenkatu 26, 00150 Helsinki

Toimitus: Arja Pihlajisto, puh. 5484 502
Levikki: 1700 kpl

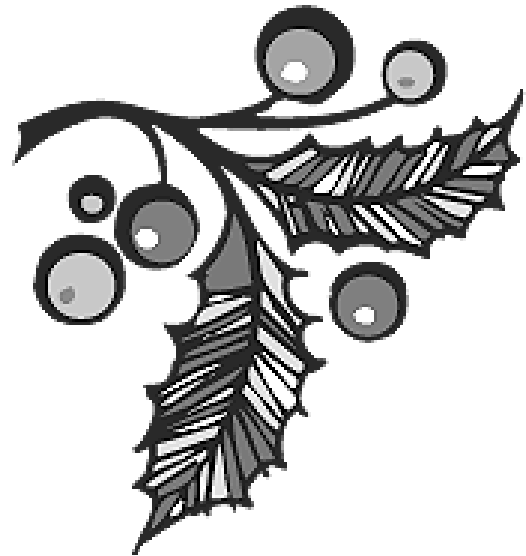
Piha - ja jouluvalaistuksen suunnittelu- vinkkejä

On vihdoin tullut se aika vuodesta, jolloin käymme etsimään jouluvaloja viime talven jäljiltä ja virittelemään niitä esille. Samalla onkin hyvä tilaisuus tarkastella pihavalaistusta kokonaisuudessaan, jota varten muutama ajatuksen aihe:

1. Pienoisloistelamppujen ns. energiasäästölamppujen hinnat ovat rauta-kauppojen tarjousten mukaan laskeneet mukavasti, joten nyt viimeistään kannattaa vaihtaa hehkulamput energiasäästäviin ja pitkäkestoisiin pienoisloistelamppuihin.
2. Energiasäästölamppuja saa myös hämäläkytkimellä varustettuna, joten päiväsaikaan niitä ei tarvitse polttaa.
3. Nyt on hyvä aika suunnitella pihavalaistuksen parantamista seuraavan kesän aikana tarkastelemalla valaisinten sijoittelua ottaen huomioon varjopaikat, lumenaurauksen yms. asiaan vaikuttavat seikat.
4. Aina ajankohtaista olisi panostaa jo kaupungin rakennussääntöjen mukaisesti siihen, että talojemme numerokyltit olisivat havaittavissa myös pimeään aikaan. Iltakävelyllä voi helposti huomata, että näin ei alueellamme monessakaan tapauksessa ole. Vaikka taksit löytävätkin nykyisin GPS-paikantimen avulla oikeaan paikkaan ilman numerokylttejäkin, niin hälytysajoneuvojen saapuminen paikalle voi osoite-epäselvyyksien vuoksi viivästyä pahimmallaan ratkaisevasti. Joulupukinkaan perilletulo ei ole varmaa, jos numerokylttiä ei näy!
5. Meillä omakotiasukkailla on hieno mahdollisuus korostaa jouluvaloilla luonnon kauneutta valaisemalla pihallamme oleva kaunis pensas tai puu laittamalla useita pieniä valoja kasvin muotojen mukaisesti.
6. Vaikka jouluvalojen energiankulutus ei suuren suurta olekaan, niin energiansäästön ja -päästöjen vähentämiseksi ajastimen käyttöä kannattaa suosia.
7. Välttämättä amerikkalaistyylliset, monenväriset valoköydet rakennuksen muotoja korostamassa eivät sovi suomalaiselle pientaloalueelle. Käyttäkäämme harkintaa tässä asiassa. Hillityt, valkoista valoa loistavat kynttilätyyppiset koristeet ovat tyylikkäämpiä. Emmehän halua alueemme muistuttavan oheista kuvaa, joka on otettu Kööpenhaminan Tivolistä.

Antoisia hetkiä pihavalotaiteen parissa!

Omakotiyhdistyksen joulujuhla

*vietetään Lintumetsän koululla
torstaina 9.12.03 klo 18 alkaen.*

*Ohjelmasta vastaa Lintumetsän
koulun oppilaskunta.*

Myös joulupukki tulee käymään ja jos haluat, että pukki tuo lahjan (lahjoja), tuo parin euron hintainen nimetön paketti/lapsi. Näin toimien ei tuoteta turhaa mielipahaa kenellekään.

Tavataan joulujuhlissa!

*Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen
hallitus toivottaa kaikille lintu-
vaaralaisille*

**Rauhallista Joulua
ja Onnellista Vuotta
2005**

Kansainvälisyyttä Lintumetsän koulussa

7 luokka maastossa
syksyllä 2003.
Päivän töistä tehtiin
raportti Comenius-
projektiin, Itämeren
käsittelyyn osaan.

Nykyaikana ihmisten välinen kanssakäyminen lisääntyy jatkuvasti. Yhteistyö eri maiden koulujen välillä on yleistä. Myös Lintumetsän koulu osallistuu kansainväliseen yhteistyöhön. Viime lukuvuodesta saakka olemme olleet mukana Euroopan Unionin Socrates- ohjelman Comenius - kouluhankkeessa.

Yhteistyötä tehdään 7 koulun kesken. Koulut sijaitsevat Belgiassa, Kyproksella, Espanjassa, Italiassa, Latviassa Iso-Britanniassa ja Suomessa. Samaa aihetta tutkitaan eri oppiaineissa. Työn tulokset tulevat kaikkien nähtäville internetissä hankkeen omalle kotisivulle.

Yhteisen projektimme aiheena on vesi. Oppilaat työستävät samaa aihetta kaikissa osallistuvissa kouluissa. Viime lukuvuonna teillemme esitykset Itämerestä ja meteorologiasta. Tänä syksynä aiheena on vesi maisemassa. Koulussamme on kirjoitettu tekstejä ja runoja englannin kielellä aiheena lampi, järvi, joki ja suo. Oppilaat maalaavat ja valokuvaavat näiden tekstien innoittamana. Samaa teemaa seurailleen tehdään myös

musiikkia. Keväällä jatkamme ja käsiteltäviä aiheita ovat vesi ihmisen taloudessa, veden jakaantuminen maapallolla, ja vesi ja terveys. Lisäksi käsitellään vesien saastumista, kalastusta sekä vettä ja ruokaa.

Koulullamme on myös muuta kansainvälistä yhteistyötä. Olemme olleet kirjeenvaihdossa Englannissa West Midlandsissa Heath Park High Schoolin oppilaiden kanssa. Olemme myös tehneet projekteja, joissa esitellään suomalaista elämänmuotoa ja Espoota.

Vastavuoroisesti englantilaiset oppilaat ovat lähettäneet meille omia töitään. Olemme myös pitäneet oppitunnilla suoraa yhteyttä Englantiin internetin välityksellä ja kyselleet paikallisia kuulumisia.

Muuta yhteistyötä on ollut Espoon tanskalaisen ystävyyskaupungin Kögen kanssa. Viime lukuvuonna yksi 9- luokka vieraili Håst-rupskolenissa ja tanskalaiset tekivät vastavierailun kouluumme helmikuussa 2004. Pohjoismaista yhteistyötä on ollut myös Globe- projektissa, jossa olemme keränneet havaintoja kevään edistymisestä luonnossa ja vaihtaneet tuloksia ruotsalaisten ja norjalaisten koulujen kanssa.

Christina Andersson

Pirkko Kajava

Timo Peuraniemi

9A Leirikoulu Saksaan 18.-24.9.2004

Luokkamme 9A kokoontui Helsinki-Vantaan lentokentällä lauantaina 18.9.04. Kaikki olivat enemmän tai vähemmän väsyneitä, olihan kello vasta kuusi aamulla. Ilmassa oli lähdön tuntua.

Lähtölaskenta alkoi...
5,4,3,2,1: NYT!!!!
Hyvästi Suomi!

Berliinissä oli lyhyt paussi. Pian jo pakkauduttiin bussiin, joka kuljettaisi meidät autobahnia pitkin Hofiin. Edessä oli kuuden tunnin pitkä ajomatka. Tässä välissä kerkeäisi varmasti torkahtaa.

Jännitys tuntui kihelmöintinä sormenpäissä, kun ajettiin kyltin ohi, jossa luki: "HOF 6 km". Paikan päällä tapasimme saksalaiset oppilaat ja Lintumetsän koulun entisen musiikinopettajan Hannin, joka on myös entinen luokan-

valvojamme. Siirryimme isäntäperheisiin ja asetuimme taloksi pitkän matkan jälkeen mutta tapasimme toisemme vielä illalla Untreusen ulkoalueella. Järjestimme saksalaisille olympialaiset ja illastimme rantaravintolassa. Tutustuimme myös leikki-puistoon, joka oli suomalais-ten tyttöjen henkilökohtainen suosikki. Pidimme todella hauskaa eri härveleissä ja ristimme paikan apinataloksi.

Sunnuntaina patikoimme Fichtelgebirgen vuoristossa. Oli kaunis ja lämmin päivä ja huipulta näkyvät maisemat olivat upeita, saksalaista maalaisidylliä parhaimmillaan. Kahtena päivänä vierailimme Reinhart-Gymnasiumissa. Kuuntelimme oppitunteja ja tutustuimme kouluun, joka tuntui jättimäiseltä verrattuna meidän kouluun. Hassua oli myös se, ettei koulussa ollut ruokalaa. Oppilaat joutuivat tuomaan omat evänsä kouluun. Myös opettajien ja oppilaiden suhde oli erilainen kuin Suomessa. Oppilaat teitittelivät opettajiaan, mikä oli meistä outoa,

koska me kutsumme opettajiamme etunimillä.

Maanantaina kävimme Hofin kyltti-puistossa. Siellä oli kylttejä joka puolelta maailmaa esimerkiksi Hono-lulusta ja Brasiliasta. Puistossa oli jo entuudestaan kylttejä Suomesta mm. Joensuuista, joka on Hofin ystävyyskaupunki. Luovutimme puistoon Lintuvaara -kyltin ja pääsimme puiston internetsivuille. Samana päivänä edustimme Suomea kaupungintalolla pormestarin vastaanotolla. Pääsimme myös paikalliseen sanoma-lehteen.

Tiistaina vierailimme Hannin luona ja samana iltana kävimme Schillerin lihatehtaalla. Käynti järkytti syvästi luokkamme vegetaristeja. Myöhemmin koettelimme kaasujalkaa Karting- radalla. Ajamisessa oli vauhdin huumaa, mutta sattui myös eräitä ketjukolareita... Keskiviikko kului läheisessä Bayreuthin kaupungissa. Ihastelimme pianojen valmistuksen jaloa taitoa ja tutustuimme vaatekauppojen

ohella paikalliseen linnaan. Viimeisenä iltana torstaina oli illanvietto koululla. Viihdytimme saksalaisia esimerkiksi leikeillä autiomaa ja hedelmä-salaatti. (Voi sitä, joka joutui pinon alimmaiseksi!) Ilta kului rattoisasti musiikin, ruoan ja esitysten siivittämänä. Myös 9A:n kultakurkut esittivät muutamia lauluja. Tunnelma oli hieman surullinen, sillä kaikki tiesivät tämän olevan todellakin viimeinen ilta. Siksi pidimme senkin edestä hauskaa.

Viimeisenä aamuna satoi tunnelmaan sopien vettä. Jäähdyksistä ei selvitty ilman kyyneleitä. Kaikki tuntui menevän niin nopeasti ohi. Kaihoisuuteen toi valopilkun saksalaisten tuleva vastavierailu Suomeen ensi vuoden puolella. Hyvästi Hof!

Tutustuimme Berliiniin ennen lennon lähtöä. Otimme valokuvia muurinpalasen edessä ja kirjoitimme muiden lukuisten merkintöjen sekaan: "9A Lintumetsän koulu Suomesta 24.9.2004." Itselleni tuli jotenkin tärkeä olo. Tämä on SE Berliini. Tämä on osa SITÄ muuria, joka jakoi Berliinin monta kymmentä vuotta.

Odottelimme Berliinin lentokentällä väsyneinä koneeseen pääsyä lähtöselvityksen jälkeen. Saksalaiset turvatoimethan ovat hyvin tiukkoja. Katselimme valokuvia ja mutustimme karkkia. Koneeseen pääsyn jälkeen ei ajatellut muuta kuin unta, unta ja unta.

Kun Helsinki-Vantaan valot näkyivät koneen ikkunasta, tuntui levolliselta ja onnelliselta. Palaisimme kotiin monta muistoa rikkaampana (lompakko tosin keventyneenä) mutta tunnustan silti poteneeni koti-ikävä. Ei haitannut yhtään vaikka korvat menivätkin lukkoon laskeuduttaessa.

Lotta Shemeikka

Lintulaakson koulun oppilaiden mielipiteitä koulustaan

Retki Nuuksioon

Menimme luokan kanssa Nuuksioon 23.9. Heräsin torstaiaamuna ja sitten lähdin kouluun. Koulussa olin tasan kahdeksalta ja sen jälkeen, kun olin tullut, menin sisään luokkaan.

Kun olin luokassa, kuuntelimme ohjeet ja sitten menimme hakemaan eväät. Koululta kävelimme bussille ja lähdimme kohti Nuuksiota.

Ikean kohdalla vaihdoimme bussia. Noin kymmenen minuutin päästä saavuimme Nuuksioon.

Nuuksiossa ensin kävelimme sisemmälle, Nuuksioon. Sitten me menimme johonkin lammelle, mutta en muista minkä niminen se lampi oli, mutta ei sillä ole väliä kunhan tietää, että se oli Nuuksiossa. Vai oliko? No tietysti oli, otsikonkin nimi oli retki Nuuksioon. Takaisin asiaan.

Olimme juuri saapuneet lammelle, jonka nimeä en muista. Ensin söimme eväitä ja sitten saimme paperin, jossa oli tosi vaikeita kysymyksiä.

Selvitimme niistä joitakin ja teimme käpylehmänkin, joka oli yksi tehtävistä. Tehtävien jälkeen lähdimme keräilemään mustikoita ja puolukoita. En löytänyt paljoa marjoja, mutta sain niistä viisi euroa, kun myin ne vanhemmilleni. Keräilyn jälkeen lähdimme koulua kohti.

Kävelimme takaisin lähtöpäikalle. Sinä päivänä oli satanut vettä ja oli ollut aurinkoista. Onneksi siellä oli jalkapallo-

kenttä, mutta huonoa oli että se oli multainen ja se oli tosi märkä. Sen takia pelasimme paljain jaloin. Kun olimme pelanneet vähän aikaa, niin lähdimme takaisin koululle. Yllätys oli, että tulimme bussilla ja vielä enemmän yllätti se, että vaihdoimme bussia Ikean kohdalla.

Bussimatkan jälkeen tulimme koululle ja lähdimme kotiin.

Niklas Passila

Syksyn tapahtumat vuonna 2004

Kävimme Nuuksiossa 23.9. keräämässä sieniä ja marjoja. Menimme ensin koululta bussilla Leppävaaraan ja sieltä junalla Espoon keskukseen ja sitten taas bussilla Nuuksioon. Sen jälkeen patikoimme jonkin matkaa ja vasta sitten olimme määrän päässämme. Söimme eväitä ja sitten opettaja antoi meille tehtävälaput, jotka meidän piti täyttää. Minun parini oli Toni. Sitten kun kaikki olivat täyttäneet lappunsa, lähdimme keräämään puolukoita. Minä sain parin hunajapurkin verran puolukoita, yhden sienen ja vähän mustikoita. Sitten palasimme takaisin koululle. Äitini oli iloinen tuomistani puolukoista.

Kirjamesut 28.10. Menimme bussilla Leppävaaraan ja sieltä junalla Pasilaan, josta kävelimme messukeskukseen. Messukeskuksessa meille annettiin taas tehtävälaput ja Kirjamesujen kartta. Tehtäviä oli esimerkiksi semmoinen, että piti

mennä kuuntelemaan jotain keskustelua ja sitten kommentoida sitä tai etsiä messuilta jokin uutuuskirja jonka haluaisi lukea. Minä valitsin uusimman Risto Räppääjän. Minä, Niko, Renni ja Ricardo olimme ryhmä. Kun tehtävät oli tehty, niin oli vapaa-aikaa. Minä ostin yhden Aku Ankan taskukirjan ja vähän karkkia. Kirjamessuilla oli oikein hauskaa.

Mikko Salo

Syksy koulussa

Kiva, kun koulu alkoi, pääsemme taas tekemään kivoja tehtäviä.

Käymme luokan kanssa tosi paljon retkillä. Tänä syksynä olemme ehtineet käydä esim. katsomassa elokuvia, Nuuksiossa retkeilemässä ja poimimassa marjoja, kirjamessuilla, Leppävaaran kieroksella ja koko koulun kanssa ruskaretkellä. Retkillä on ollut tosi kivaa.

Myös koulussa on ollut ihan kivaa olla. Meillä on ollut kivoja kokeita. Minun lempiaineeni ovat koulussa matematiikka ja historia. Meidän koulumme on nimeltään Lintulaakso. Meillä on täällä kivoja opettajia, ja myös meidän koulun rehtorin on tosi kiva ihminen.

Lähdemme luokan kanssa ensi keväänä leirikouluun, joten päätimme kerätä rahoja leirikoulua varten. Menimme Raittikaarnevaaleille myymään vohveleita ja arpajai-

sia. Se tuotti yli 200 euroa. Pidimme myös diskon. Disko meni hyvin: siitä saimme yli 600 euroa. Niistä saimme aika paljon rahaa, mutta meidän pitää kerätä lisää. Päätimme mennä myymään joulukalentereita ja joulukortteja. Se tuottaa jonkun verran rahaa.

Toivottavasti saadaan riittävästi varaa leirikoulua varten.

Thao Nguyen

Mukavinta & tyhmintä koulussa

On inhottavaa herätä aamulla aikaisin kouluun. Olen aina ihan rättyväsynyt. Kun olen päässyt kouluun, olen taas pirteä. Minusta ehdottomasti tyhmintä koulussa on matikantunnit. En ole hyvä matematiikassa. En pidä myöskään kokeista. Vain biologian ja historian kokeet ovat kivoja. Tykkään historiasta ja varsinkin biologiasta. Lempiaineeni on kuitenkin liikunta ja kuvaamataito. Liikunnassa tykkään korkeushypyistä ja

VARSINKIN venyttelystä. Tyksintä on, että venyttelyyn käytetään vähän liian vähän aikaa.

Välitunnit ovat tylsiä. Siksi, koska silloin en keksi mitään tekemistä. Talvella välitunnit ovat entistäkin tylsempiä. Kesällä on ihan kivaa olla jossakin kiipeilytelineessä, mutta usein nekin on varattu.

Pulpettijärjestystä me vaihdamme joka kuukausi. Nyt pulpettijärjestys on aika tylsä.

Ruokailu on aika tylsä kokemus koulussa. Yleensä ei ole mitään maailman parasta ruokaa, mutta kyllä sitä syödä voi. Minusta joka kuukausi pitäisi olla jokin extra ruokailussa. Esim. jäätelö. Minä pidän jäätelöstä.

Parasta, siis kaikkein parasta koulussa on pienet, pörröiset, pitkänenäiset, suurisilmäiset otukset, jotka tarkkailevat oppilaita koulun lampuista, kelloista, laatikoista, koreista ja vaikka mistä! Niitä otuksia on joka puolella koulussa. Löysin kerran yhden katoritilästä. Viikonloppuna otukset kerääntyvät jumppasaliin, ripustavat serpentiiniä kattoon, raahaavat musiikki-luokasta radion, avaavat sen ja leipovat keksejä. Sitten ne alkavat juhlaa viikonloppua.

No, joka tapauksessa, koulussa on välillä kivaa ja aika usein tyhmää, mutta aina on opittava uusia asioita.

Emma Louhivuori

Syksyn tapahtumia Lintulaakson koulussa vuonna 2004

Koulun ensimmäisenä päivänä tulin kouluun parhaan ystäväni kanssa. Kun tulimme koulun pihalle, siellä oli jo monia tuttuja viime vuodelta. Pian kellot soi ja ensimmäinen tunti alkoi. Tunnilla oli matikkaa ja opettaja jakoi tietenkin uudet matikankirjat. Selasin kirjaa vähän ja näin, että tänä vuonna tulisi paljon uusia asioita esim. prosenttilaskut. Kirjoitin nimeni kirjan etusivulle ja rupesin tekemään ensimmäistä sivua, joka oli kertausta. Sivun tekemisessä ei kestänyt kauaa ja pian olivat kaikki muutkin tehneet tehtävät. Opettaja kertoi, että meillä olisi pian lähtö-tasotesti, joka pidettiin aina kun koulu alkoi.

Pian koitti ensimmäisen luok-karetken vuoro ja menimme katsomaan Polleke-elokuvaa Espoon Cineen. Elokuva ei mielestäni ollut mikään maa-ilman paras, mutta kyllähän sen pystyi katsomaan... Seuraava retki olikin sitten Nuuksioon, jossa käve-limme aika pitkän matkan ja keräsimme mustikoita, puolukoita ja sienä. En ollut ennen kerännyt marjoja, enkä sienä, joten en saanut kerättyä paljoakaan. Söimme eväät kal-liolla, jonne paistoi sopivasti aurinko. Saimme sen jälkeen opettajalta paperit, jotka piti tehdä ryhmissä. Yksi tehtävä oli sellainen, jossa piti tehdä käpylehmä. Käpylehmäs-tämme tuli aika hassu, koska emme löytäneet kunnollista käpyä vartaloksi.

Kun taas oli aikaa mennyt, menimme Kirjamesuillle, joilla olimme olleet viime vuonnakin. Mielestäni kirjamesut olivat kivoin luok-karetki joka tehtiin, koska rakastan kirjoja ja lukemista. Otin mukaan aika paljon rahaa ja tuhlasin tietenkin ne kaikki kirjoihin. Onneksi

älysin säästää edes ruokaan, koska emme syöneet kou-lussa. Olin ostanut jo kolme kirjaa kunnes huomasimme kaverini kanssa hirveästi ihmisiä. Kun pääsimme tungoksen, läpi näimme Maija Vilkkumaan, joka jakeli nimikirjoituksia. Kaivoin repustani meille paperit ja kynän ja ojensin ne Maija Vilkkumalle. Vihdoin kun saimme nimikirjoitukset, katsoin kelloa ja huomasin, että viidentoista minuutin päästä pitäisi mennä tapaa-mispaikalle. Rupesimme kävelemään hallin päähän, josta pääsisi ulos. Kun pää-simme ovelle, huomasimme, että olimme kävelleet väärään päähän ja jouduimme kääntymään. Kun saavuimme takaisin päin, näin kissakirjan ja päätin ostaa sen viimeisillä rahoillani. Kun saavuimme vihdoon tapaamispaikalle, opettaja oli jo siellä odotte-lemassa meitä. Lähdimme kävelemään Pasilaan juna-asemalle ja sieltä bussiin. Kun olimme päässeet bussiin, joka vei kouluun päin. Yhtäkkiä bussi pysähtyi ja jouduimme kävelemään, vaikka olimme ihan väyksissä. Sen jälkeen kun pääsin kotiin, tein vielä läksyt ja söin, sen jälkeen nukahdin sohvalle, koska olin niin väsynyt.

Cecilia Bastamow

Mukavinta koulussa

Tulen taas myöhässä kouluun joka ikävä kyllä on hyvin tyy-pillistä minulle. Ensimmäi-nen tunti on uskontoa, joka ei kuulu lempiaineisiini. Koko luokka odottaa...Vihdoin opettaja tulee luokkaan. Joku kysyy: "Saadaanko me kokeet?"

Lyhyen tauon jälkeen opettaja vastaa: "Tällä viikolla." Pettyneenä mutisen: "Ja lehmät lentää." No, kyllä me ne kokeet sitten seuraavana päivänä saimme (pieni ihme). Välitunnin jälkeen on matikka. Se on kivaa, koska opet-taja osaa opettaa sitä. Moni ei pidä matikasta, mutta minä pidän. Meillä ei tässä välissä pitäisi olla välituntia, mutta opettaja sanoo että on.

Ruokailu

Tänään on ruokana lettuja, salaattia ja jokunen hedelmä. Ruokailusallimme on suuri ja valoisa. Pääsin "pitkälle" välitunnille vain viideksi minuutiksi, koska pöydästä ei saa lähteä, elleivät muut ole jo syöneet.

Retket

Meidän opettaja järjestää meille tosi kivoja retkiä. Esimerkiksi teatteri, Nuuksio ja Edelfelt-näyttely. Nuuksi-ossa olemme käyneet monta kertaa, koska opettaja tykkää luonnosta.

Kivointa...

Loppujen lopuksi koulu on ihan kivaa, vaikka vähän myöhästyisikin tunnilta. Koulussa oppii ja saa kave-reita.

Loppupuhe

Loppujen lopuksi koulu on ihan kivaa, vaikka aamulla olisikin vaikea nousta. Koulussa saa kavereita, oppii aineita ja kokee uusia asioita.

Johannes Piirto

**Kirjoittajat ovat kaikki
Lintulaakson koulun
6-luokkalaaisia**

Koululaisooppera Kerjäläiset

Lintuvaaran koulun viidesluokkalaiset ovat syksyn ajan olleet tekemässä Kerjäläiset –koululaisoopperaa yhteistyössä Suomen Kansallisoopperan Oop! – osaston kanssa. Kerjäläiset kuvaa nimensä mukaisesti kerjäläislasten elämää noin sata vuotta sitten Pietarissa.

Teosta harjoiteltiin pääasiassa musiikin tuntien puitteissa. Oopperan aihepiiriä eli lasten asemaa yhteiskunnassa ennen ja nyt käsiteltiin myös historian, äidinkielen, käsityön ja kuvataiteen tunneilla.

Harjoitteluvaiheessa teoksen ohjaaja ja muusikko vierailivat koululla, mikä tuki muuten opettajien johdolla tapahtunutta työskentelyä.

Varsinaisen esityspäivän aikataulu oli tiukka. Torstaina 18.11 oppilaat viettivät koko

päivän Kansallisoopperassa. Päivän aikana teos harjoiteltiin vielä kahteen kertaan ohjaaja Iiris Kerosuon johdolla. Sen jälkeen oli keraaliharjoitus, jota saapui seuraamaan koko Lintuvaaran koulu.

Kerjäläisooppera huipentui iltanäytökseen, johon oppilaat olivat myyneet lippuja. Esitys kesti noin puoli tuntia. Kansallisoopperasta mukana olivat solistit Niina Keitel ja Peter Nordmann sekä pianisti Kari Hänninen. Oppilaita oli mukana 60, joista suurin osa muodosti kerjäläislasten kuoron ja osa esiintyi rottina. Oppilasrooleissa olivat Ilona Mannonen (Nadja), Samu Onttonen (Fedja) ja Samu Kivistö (pikku-Falsky).

Kerjäläiset -projekti oli antoisa oppilaille, sillä he saivat itse kokea kuinka ooppe-

rateos etenee eri vaiheissaan ammattimaisesti. Harjoitukset esiintymislavalla, lavasteet, valot, tehosteet, puvustaminen ja maskeeraus loivat upeat puitteet varsinaiseen esitykseen. Päivä Suomen Kansallisoopperassa oli unohtumaton elämys.

Oopperaprojektista vastanneet opettajat:

Riikka Anttila

Eeva Hänninen

Petri Hokkanen

Tanssia kotikulmillasi

Sopivan kävelymatkan päässä kotoasi sinulla on erinomainen mahdollisuus kehittää tanssitaitoasi. Todennäköisesti joku naapurisi on tämän jo huomannut, koska tanssiseura Habaneran toiminnassa on paljon lintuvaaralaisia mukana.

Muutenkin Leppävaaran edustus seuran 200 päisessä jäsenistössä on vahva, järjestäähän seura asukkaiden kotikulmilla Kansantalolla Vallikadun varrella monen- tasoisia kursseja niin paritanssissa kuin Bailatinossa- kin. Viimemainittu on erittäin tehokasta liikuntaa monipuolisten lattarirytmien tahdissa ryhmässä ilman paria. Tänä syksynä ensimmäistä kertaa järjestetty Bailatinon peruskurssi onkin saanut heti valtaisan suosion, minkä vuoksi kevätkaudelle on suunnitteilla myös jatkokurssi.

Sekä paritanssin että Bailatinon peruskurssien alkuvaiheena on utelias kiinnostus tanssimiseen, eikä mitään ennakko-osaamista tarvita. Mutta toki kysymys on muustakin kuin oppimisesta: miellyttävää yhdessä- oloa – paritanssissa hyvin läheistäkin – hyvän musiikin soidessa, mutta myös mukava tapa pitää kunnostaan huolta. Sitä paitsi tanssi sopii erinomaaisesti kaikenikäisille. Nuorimmat Habaneran jäsenet ovat 15-vuotiaita, mutta

toisaalta mukana on erittäin aktiivisesti tanssivia seitsenkymppisiä.

Paritanssin peruskurssilla opitaan jo perusteet kolmesta vakio- ja kolmesta latinalais- tanssista, jotka ovat hidas valssi, tango, quickstep, samba, cha-cha ja jive. Kurssilla opittuja asioita pääsee harjoittelemaan myös viikoittaisissa vapaaharjoituksissa, joita pidetään mm. Leppävaaran EVTEKin avarassa ja hyvälaatuisessa liikuntasalissa. Niissä ei ole ohjausta, mutta musiikki soi ja sitä vaihdetaan niin, että kaikkia tansseja voi harjoitella. Opetuksessa pyritään kehittämään hyvä perustekniikka, jonka avulla on helppo halutessaan edetä jatkokurssille ja miksei jopa kilpauralle. Harva Habaneran hyvin menestyvistä kilparyhmäläisistä on alun perin seuraan tullessaan ajatellutkaan kilpailamista, mutta taitojen kehittyminen on

innostanut kokeilemaan rajojaan. Tanssissa kilpaileminen ei myöskään ole vain nuorten yksinoikeus, vaan ikäsarjoja on runsaasti. Esimerkiksi seniori 2 –sarjan alaikäraja on 50 vuotta.

Tanssi on myös edullinen harrastus

Tarkoituksenmukaiset jalkineet, mieluiten oikeat tanssikengät, helpottavat tanssimista, mutta muuten riittävä varustus löytyy jokaisen vaatekaapista. Yhdistyksenä toimiva Habanera on voinut pitää myös kurssimaksut hyvin kohtuullisina, onhan pääosa valmentajista Suomen Tanssiurheiluliiton kouluttamia seuran omia jäseniä.

Uudet peruskurssit alkavat jälleen heti tammikuun alussa. Kuitenkin on syytä varoituksen sanaan: monille

tanssiin on syntynyt pysyvä, joskin hyvin terveellinen riippuvuus. Tervetuloa tapaamaan muita tanssiriippuvuutta potevia!

Kevätkauden peruskurssit alkavat seuraavasti:

Paritanssi
ma 10.1.05 klo 18–20

Bailatino
pe 14.1.05 klo 19–20
Molemmassa paikkana on Leppävaaran Kansantalo, Vallikatu 15.

Lisätiedot:
www.sivukoti.com/habanera

Veli Tarvainen, puheenjohtaja
veli.tarvainen@kolumbus.fi
tai p. 0400-454864

Joulusatu

Vanha huuhkaja oli nukkunut koko lyhyen talvipäivän ja venytteli nyt hämärän tultua vanhoja siipiään ja kohmeisia koipiaan. Se tuumiskeli, että taitaisi nyt olla pieni iltapala paikallaan. Oikeastaan pitäisi puhua aamupalasta, koska pöllöt nukkuvat päivisin ja valvovat öisin. Se tähyili kotikuusensa oksalla silmät höröllään, mistä löytyisi makoisa myyräpaisti. Suppilovahveroiden kanssa siitä tulisi vaikka makoisa keitto.

Myyrän asemasta se äkkäsiikin tontun, joka käveli edestakaisin puun juurella punoen naavaista partaansa ja haroen harmaata hiuskuontaloaan.

- Huhuu! vanha veikko, mitä siellä hääpäilet! huhui pöllö.

- No vihdoinkin sinä heräät, olen tässä koko päivän odottellut, voihkaisi tonttu

- Näytät huolestuneelta? Mikä mieltäsi oikein painaa?

- Peikkoperheen lapsilta tullut pitkä lista lahjatoivomuksista ja nyt joulupukki lähetti minut tarkastamaan onko siellä oltu kilttejä.

- No mikäs siinä, senkus kurkistelet! Onhan sinulla siihen kyky ja taito. Neuvoi pöllö.

- No mistä minä kurkkisin. Tiedäthän sinä, että ne asustelevat luolassa, jossa ei ole lattianrakoja eikä ikkunakoloja, ovetkin on tilkitty sammaleilla niin, ettei sisälle näy pilkahdustakaan.

- Nehän vetelevät siellä sikeitä talviunia ja heräävät vasta kun pukki kolkuttaa jouluaattona.

- No mitä minä kerron pukille? Tässä alkaa tulla jo kiirus! Voihkaisi tonttu.

- Ovathan he meidän metsän asukkien tuttavina, kyllähän me ollaan seurailtu peikkoväen puuhasteluja.

Tonttu ilahtui kovin huuhkajan neuvoista ja he päättivät yksissä tuumin pitää kokouksen metsänväen kesken, että saataisiin tämä kiltteyspulma selväksi. Pian istuivat oravat ja varpuset, närhet ja näädat, rusakot ja rastaat piirissä pohtimassa asiaa.

- Peikkopojat ovat oikein hauskaniloisia veijareita, joista on mukava käydä eväretkellä metsässä. Jälkeensä he jättävät niin paljon murusia, että meidän koko varpusparvi saa siitä ruuan joskus jopa viikoksi, visersi varpunen ensimmäiseksi.

- Syötävää kyllä tulee, mutta jättävät ne myös kaikki eväspaperinsa pitkin mantuja ja pahimpia ovat ne muovipussit ja karamellipaperit, voivat teli orava.

- Voi, voi, neidän jättävät kaikki retkihuovat ja jopa patjatkin sinne meidän kiusaksemme, sanoi närhi päätänsä puistellen.

- Niin, murahti huuhkaja, joskus yritin paikan viisaimpana vähän heitä valistaa, miten metsässä pitäisi olla ja elää, niin hihkaisivat vaan takaisin, että "mitä vanha huuhkaja".

Tämä kaikki sai tontun kovin miettelääksi. Aamuhämärissä metsään tullessaan se muisti kompastuneensa rikottuun jääkiekkopeliin ja sellainen taisi totta tosiaan olla viimejouluisessa peikkolan paketissa.

- Eivät taida tarvita mitään lahjoja tänä vuonna, ilkkui jänis.

- Vitsoja vaan, niin kuin ennen vanhaan, naureskeli näätä vahingoniloisena.

Tontun otsa oli kovin rypyssä kun se mietti, miten asiaan pitäisi suhtautua. Vitsat eivät kuulu enää nykyaikaan, eivätkä ainakaan jouluun, mutta jonkun opetuksen peikkolapset mitä ilmeisimminkin tarvitsivat.

- Voihan pakettiin laittaa jonkun hyvän luontokirjan, neuvoi pöllö.

Silloin tontun silmät kirkastuivat ja se heilutti iloisesti päätään niin, että tonttulakin kulkunen kilisi pitkän aikaa. Se äkkäsi, että annetaan kirjan lisäksi peikonpojille pelkkiä pehmeitä paketteja. Kyllä yöpuvut ja pörrösukat saavat peikkoperheen miettimään tekosiaan ja muuttamaan tapojaan.

Hauskaa joulua peikoille ja koko metsänväelle toivottaa Korvatunturin väki.

Löytynyt sormus Lintuvaarasta

Kissa ja miehen sormus, jossa kaiverrus:
KENNU ?????? 1 ?-??

Pia Louhivuori, Puh. 040 722 5591

Laku & Oliver

Masa Pulkkinen - 04

**MARKKINOI KOTISI
NOPEASTI, LUOTETTAVASTI
JA LAADUKKAASTI!**

Ota yhteys alueellasi asuvaan kiinteistövälittäjään!

ERA Galleria Merja Rautio Lkv (A) p. 040-5600 775

Kansainvälisen kiinteistövälitysketju ERA:n ja Suomen kiinteistövälittäjäliiton jäsenoimisto.

www.erafinland.com

www.etuovi.com

www.asuntoverkko.com

*Turha mennä Ykköshallia
edemmäksi kalaan !*

YKKÖSHALLISSA ON KALAKAUPAN MEININKI !

Kalatiski pursuaa herkkuja niin kotimaasta
kuin maailman meriltäkin.

Voit nauttia arkisista perustuotteista sekä
eksoottisista erikoisuuksista.

Henkilökunta on aina valmis palvelemaan,
tai voitte valita itse valintatiskistä sekä
pakastealtaasta tarpeenne mukaan...

K SUPERMARKET

Isomyyrin kauppakeskus, Liesitori 1

ark. 7-21, la 7-18.

www.ykkoshalli.fi

E-mail: yhalli@yhalli.fi

puh. 530 8550